

عکاسی

هادی ۱۳۴۱

تصویر ۱

سطح تصویر بطرز خوب و جالبی قرار گرفته باشد.
عمودی یا افقی؟
پس از انتخاب موضوع اولین سؤالی که پیش می‌آید اینست
که آنرا از فضای لایت‌ناهی چگونه باید جدا کرد، عمودی
یا افقی؟
در دوربین‌هایی که دارای سطح تصویر مربع هستند (مانند
رویفلکس و نظایر آن) این مسئله در موقع عکسبرداری پیش

کمپوزیسیون (ترکیب‌بندی)

تا بدینجا اقسام دوربین‌ها را شناختیم، با ساختمان آنها و طرز استفاده از دستگاه‌های مختلف هریک آشنا شدیم، انواع گوناگون فیلم‌ها و فیلترها و راه بکار بردن آنها را یاد گرفتیم، مسائلی از قبیل انتخاب سرعت و بای‌دیافراگم برای عکسبرداری از موضوعات درحال حرکت و یا ایجاد میدان وضوح بشکلی که مورد لزوم است دیگر جزء مجهولات نیست، یعنی برآنچه که مربوط به تکنیک عکاسی است آگاهی یافتیم.

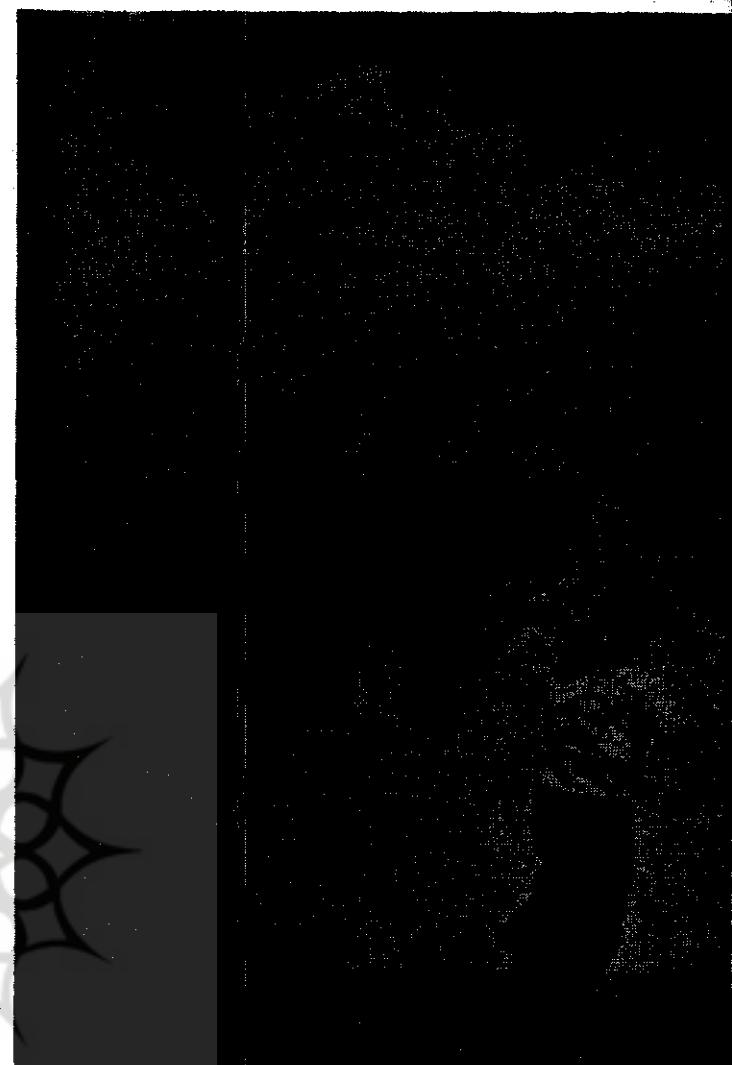
بامعلوماتی که تا اینجا بدست آوردهیم میتوانیم در هر وضعیت فیلمی متناسب انتخاب کنیم و نسبت به نوروفیلم موجود سرعت و بای‌دیافراگم صحیح را مورد استفاده قراردهیم. همچین فواصل را بدقت سنجیده و دوربین را نسبت با آن تنظیم کنیم. نتیجه‌ی این اعمال بدست آوردن تصویری کامل‌اً واضح و خوانای است که هیچ‌گونه نقص فنی ندارد. اما این معلومات و اطلاعات برای تهیی عکس خوب و جالب کفایت نمی‌کند و لازم است به خواص فنی تصویر ارزش هنری نیز اضافه گردد.

یک نفر نقاش میتواند بمیل خود هرچه را که مایل باشد بتابلوی خویش بیفزاید و آنچه را بخواهد از آن حذف کند رنگها را در هم آمیزد و از هر رنگی در هر قسمی که لازم بداند استفاده کند. در صورتیکه هیچیک از این امکانات برای عکاس وجود ندارد و تنها بوسیله کمپوزیسیون و نور است که میتواند بموضع انتخابی خود ارزش ببخشد.

در این دنیای نامتناهی که حد و مرزی ندارد و اشیاء بسیار متعدد دور و بر انسان را فراگرفته ابتدا باید «موضوع و تم» تصویر را انتخاب کرد و پیش از هر چیز در مورد «کادر» ی که آنرا در میان خود خواهد گرفت دقت و توجه کافی بعمل آورد. زیرا تصویری خوش آیند بوده و بدید گان ما حظ ولذت می‌بخشد که حقیقتاً ارزش هنری داشته باشد و این در صورتی است که عناصر متخلکی آن از روی دقت و سلیقه انتخاب گردیده و در

تصویر ۴

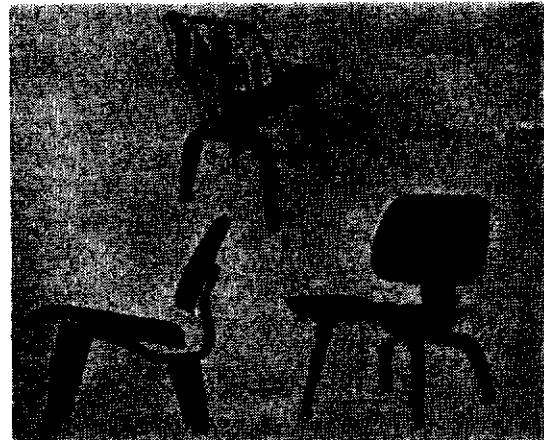
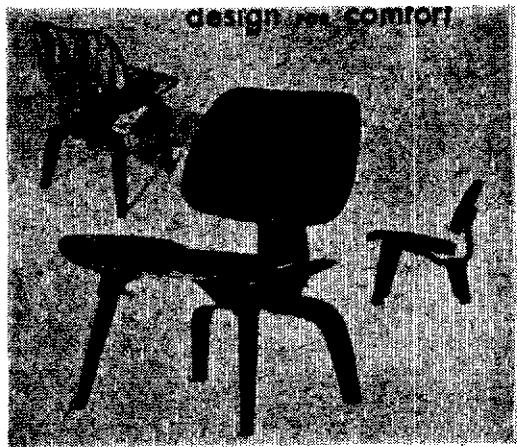
تصویر ۵

تصویر ۴ - تردید و سرگردانی در انتخاب یکی از دو موضوع ۴۰ ابرش اگر تفوق و برتری قابل ملاحظه‌بی در میان آنها باشد موضوع جالبتر خریدار را بدون شک و دودلی در انتخاب خود مجبور می‌سازد.

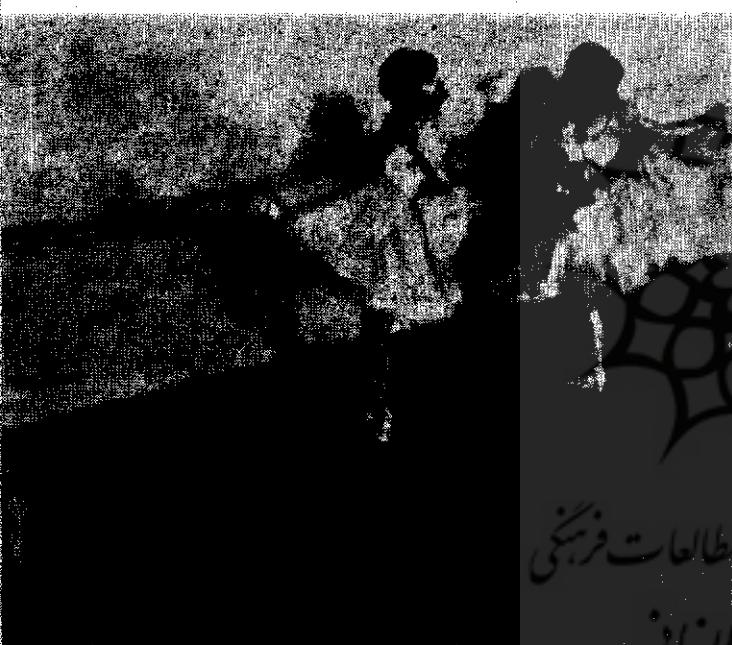
نمی‌آید، اما در انواع دیگر بادقت زیاد و از روی مطالعه‌ی کامل، بدون تعجیل در کار، قادر مورد لزوم را باید انتخاب کرد. عناصر غیر ضروری، تا آنجاکه موضوع اصلی در روی تصویر سطح کافی اشغال کند، لازم است حذف گردد. نگهداشت آن عمل برای بعد (موقع آگراندیسمان) صحیح نیست زیرا در نگاتیف هرچه تصویر بزرگتر باشد نتیجه بهمان نسبت بهتر و جالب‌تر خواهد بود. بنابراین از گرفتن عکسی که دروضع عمودی صحیح‌تر و زیباتر است بطور افقی و یا بر عکس آن باید خودداری کرد. اغلب آماتورهای مبتدی باین موضوع مهم ابدآ توجه ندارند که حذف قسمت عمده‌ی از تصویر در موقع آگراندیسمان، برای ایجاد کادر صحیح، سطح قابل استفاده‌ی نگاتیف را بسیار تقلیل میدهد.

بدین ترتیب اولین قدم در کمپوزیسیون با تشخیص و انتخاب یکی از دو حالت عمودی یا افقی برداشته می‌شود.

تصویر ۵ - سه موضوع هم ارزش که نگاه تماشاجی در انتخاب یکی از آنها نمیتواند تصمیم بگیرد ولی با تغییر دادن نسبت آنها این عمل براحتی ممکن میگردد

تصویر ۶ - تابلو بالرین‌ها اثر دگا

تصویر ۷ - حفظ توازن تابلو بموجب قوانین فیزیکی

نقطه‌ی دید به محلی که عدسی دوربین قرار میگیرد نقطه‌ی دید گفته میشود، زیرا در حقیقت مانند اینست که انسان چشم خود را در همان جا قرار دهد و آنچه را که در بر ایش واقع شده تماشا کند. اکثر آن‌ها عادت برای نیست که دوربین را تام‌قابل چشم بالای او را نظر دارد. چنین تصویری با آنچه که انسان با چشم خود می‌بیند چنان تفاوتی نداشته معمولاً علاقه و توجهی در تماشا کنندگی آن برخواهد انگیخت. بعضی از عکس‌ها تمام ارزش واهیت خود را مدیون نقطه‌ی دید بی‌سابقه‌ی نیست که از طرف گیرنده‌ی آن کشف شده است.

دوربین خود را پائین بیاورید و ازانجا رویala عکسی بگیرید (تصویر ۱) باز هم پائین‌تر ببرید، تا آنچه که با چشم سگ و گربه همسطح شود، از این نقطه تصاویر جالبی بدست خواهد آورد آنچنانکه این حیوانات بدنیای ما مینگرن و آنرا می‌بینند. اگر دوربین رفلکس دوازد کثیف‌دارید میتوانید آنرا روی سطح زمین قرار دهید (تصویر ۲). همچنین وقتی در طبقات بالای ساختمانی هستید نگاهی از پنجه بخیابان بیفکنید، موضوعات جالبی خواهید یافت، یعنی در حقیقت بموضع‌های عادی حالات جالبی خواهید پنهانید (تصویر ۳).

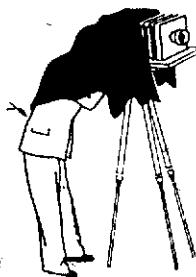
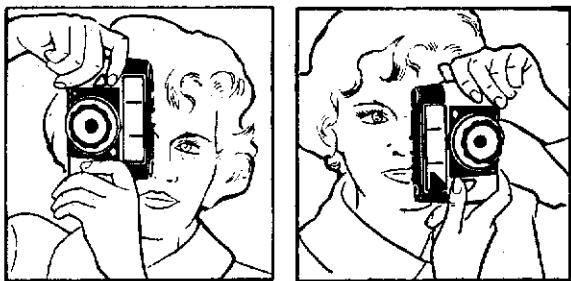
بدین ترتیب از ثبت تمام تصاویر، بطور یک‌نو اخ و مبتنی-از همان‌حایی‌که چشم انسان می‌بیند بحدامکان اجتناب و در عین حال از گرفتن تمام عکس‌ها از بالا و پائین نیز خودداری کنید.

وحدت برای اینکه تصویری واضح وقابل فهم، خوش‌آیند و خوانا و کاملاً جالب و گیرا باشد لازم است که در آن چند

برای گرفتن عکس‌های افقی
دوربین را فقط باین شکل باید
گرفت

ولی برای تصویر عمودی آنرا بدוחالت میتوان دربرابر چشم تکهداشت

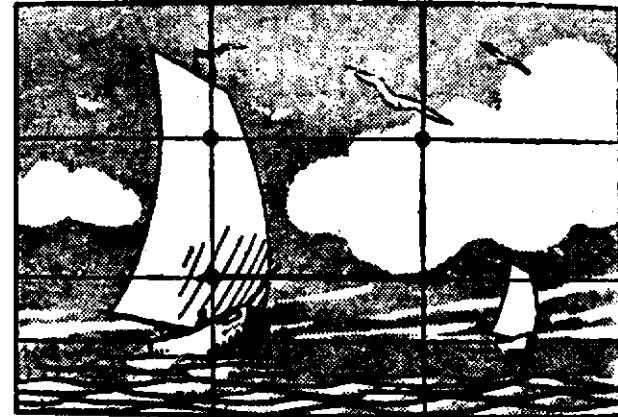

دوربین‌های بزرگ و سنگین همیشه
برروی سه پایه سوار است و استفاده از
آنها در همه جا امکان ندارد

اما دوربین‌های کوچک سبکند در همه
جا و پرشکلی قابل استفاده میباشند
و در سرعت‌های پالین تراز $\frac{1}{5}$ ثانیه اگر
دسترسی به سه پایه نباشد از تکیه گاهی
حتماً استفاده باید کرد تا از تکان خوردن
دست و دوربین جلوگیری شود

لازم نیست فلاش همیشه روی دوربین باشد، آنرا از دستگاه جدا کنید
و در جاییکه مناسب میدانید نگهدارید. اما فراموش نکنید که محاسبه‌ی
دیافراگم با فاصله (فلاش - تا - موضوع) بستگی دارد

خطوط و نقاط قوى تابلو

موضوع مختلف با اهمیت مساوی و یکسان بچشم نخورد و با صلح
چندین مرکز توجه هم ارزش نداشته باشد. زیرا در این صورت
چشم تماسچی در انتخاب یکی از آنها دائم متعدد بوده و نخواهد
توانست مصمم به برگریدن یکی و عطف تمام توجه نسبت با آن
گردد (تصویر ۴). غرض از گرفتن عکس نشان‌دان هر کدام
از موضوعات که باشد آنرا بزرگ‌تر و بهتر از دیگران باید نمایاند
وازدیگران بعنوان مراکز توجه درجه دوم و تکیه گاهی بموضع
اصلی کمک گرفت (تصویر ۵). در این صورت است که هر یک از
موضوع‌ها - نسبت بارزش و اهمیت خود - سطحی متناسب
در روز تصویر اشغال خواهد کرد.

علاوه براین برای اینکه در مجموعه‌ی عکس احساس
توازن گردد لازم است نواحی روشن و تیره در تمام سطح تصویر
آگاهانه و از روی حساب تقسیم شود (تصویر ۶).

رعایت مطالب فوق باعث خواهد شد که در بین اجزاء
تصویر همبستگی و وحدت ایجاد شود.

خطوط و نقاط قوى

از تقسیم عرض و طول هر تابلو (عکس یا نقاشی) به سه
قسمت مساوی چهار خط و چهار نقطه بوجود می‌آید که آنها را
خطوط و نقاط قوى مینامند.

طبق قوانین و قواعد کالاسیک کمپوزیسیون موضوع‌های
اصلی باید در روز این خطوط و یا نقاط قرار گیرند (تصویر ۷)
البته رعایت این دستور برای مبتدیان بسیار مفید و تیجه بخش
است ولی پیروی از آن اجباری نیست - زیرا تصاویری هم
دیده میشود که بخارط سریعی از این قاعده و دستور در کمال
قدرت اوزیانی خودنمایی میکند.

ناید فراموش کرد که: موافقیت، غالباً پاداش جسار است.